

N:o 1.

Af herr **Sörensson**, om ändring af 33 § i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

I 33 § andra stycket af gällande bevillningsförordning är stadgadt, att afskrifter af taxeringslängderna för nästföregående året och utdrag af protokollen hos det årets vederbörande taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skola aflämnas till ordförande i bevillningsberedning senast den 20 april. Enligt den nya inkomstskatteförordningen åligger det bevillningsberedningsordförande att lämna de skattskyldige upplysningar rörande beskaffenheten af dem åliggande deklarationsskyldighet, hvilken, därest uppskof ej erhålles, skall vara fullgjord före den 1 april.

Vid fullgörande af detta honom åliggande uppdrag har bevillningsberedningsordföranden ofta behof af tillgång till fjolårets taxeringslängder, och det är därför önskligt, att tiden för deras aflämnande framflyttas, åtminstone på landsbygden, där längderna i slutet af mars månad icke längre äro behöfliga för kommunalstämmans ordförande, hos hvilken de då finnas.

Jag hemställer därför vördsamt,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i 33 § af gällande bevillningsförordning, att afskrifter af nästföregående års taxeringslängder och utdrag af protokollen hos det årets vederbörande taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skola aflämnas till ordföranden i bevillningsberedningen senast den 20 mars.

Skulle annan ändring däraf förorsakas vare sig i bevillningsförordningen eller i inkomstskatteförordningen, hemställer jag, att bevillningsutskottet, dit motionen torde hänvisas, ville därom väcka förslag.

Stockholm i januari 1904.

P. Sörensson.

N:o 2.

Af herr **Ridderbjelke**, *angående skrivelse till Konungen i fråga om utsträckt tjänstgöringstid för vissa värnpliktige.*

Bristen på reservbefäl är ett väsentligt hinder för tillgodogörandet af den ökade försvarskraft, 1901 års härordning skapat. Vare sig man utgår ifrån att den genom nya härordningen bestämda utbildningstiden är tillräcklig eller icke för den menige soldaten, råder ingen meningsskiljaktighet därom, att den är otillräcklig för utbildandet af *reservbefäl*, och detta äfven i de fall, där denna utbildning underlättas genom de värnpliktiges medfödda befälsanlag eller förvärfvade allmänbildning.

Sådana värnpliktige, som genom anlag eller kunskaper äro särskildt ägnade till reservbefäl, skulle emellertid säkerligen kunna utbildas därtill genom en relativt obetydlig utsträckning af öfningstiden. En sådan utsträckning synes ock utan fara för godtycke eller orättvisa kunna genomföras beträffande den kategori af till reservbefäl lämpliga värnpliktige, hvilken utgöres af ynglingar, som undervisats eller examinerats vid statens eller af staten direkt eller indirekt understödda högre läroanstalter. För dessa ynglingar öppnas genom statens understöd eller medverkan lefnadsbanor, som äro stängda för det stora, endast folkskolebildade flertalet och som medföra mångahanda, allmänt